

44

דברים Devarim

Deuteronomy 1:1-3:22

1

- אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן
בַּמִּדְבָּר בְּעֶרְבָה מִזֶּה סוּף בֵּין-פָּאֵרָן וּבֵין-תֹּפֶל וְלָבָן וְחִצְרֹת וְדִי-
זָהָב:

אֶחָד עָשָׂר יוֹם מִחֹרֵב דֶּרֶךְ הַר-שֵׁעִיר עַד קַדֵּשׁ בַּרְנֵעַ:

וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁלָה בְּעֶשְׂתֵּי-עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּלֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֱלֹהֵם:

אַחֲרֵי הַכְּתוֹ אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן וְאֶת עֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב בְּעַשְׂתָּרֹת בְּאַדְרֵעִי:

בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאַרְצָ מוֹאָב הוֹאִיל מֹשֶׁה בָּאֵר אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְאָמָר:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלַינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב־לָכֶם שְׁכַת בְּהָר הַזֶּה:

פָּנּוּ | וּסְעוּ לָכֶם וּבֵאוּ הָר הָאֱמֹרִי וְאֶל-כָּל-שְׁכֵנֵי בְּעֶרְבָה בְּהָר
וּבְשֹׁפְלָה וּבְנֶגֶב וּבְחֹוֹף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְבֹּנוֹן עַד-הַנָּהָר
הַגָּדֹל נְהַר-פָּרָת:

רָאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם אֶת-הָאָרֶץ בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְהֵם וּלְזֶרְעָם
אַחֲרֵיהֶם:

וְאָמַר אֲלֵכֶם בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר לֹא-אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם:

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֲרִבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב:

יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסֹּף עֲלֵיכֶם כֶּסֶם אֶלְף פַּעֲמִים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי טְרוֹחַכֶם וּמִשְׁאָכֶם וְרִיבְכֶם:

הֲבִי לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְנִבְנִים וְיָדָעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימֵם
בְּרָאשֵׁיכֶם:

וַתַּעֲנֵנִי אֹתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב-הַדְּבָר אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת:
- 1 These are the words that Moses addressed to all Israel on the other side of the Jordan.—Through the wilderness, in the Arabah near Suph, between Paran and Tophel, Laban, Hazeroth, and Di-zahab,

2 it is eleven days from Horeb to Kadesh-barnea by the Mount Seir route.* —

3 It was in the fortieth year, on the first day of the eleventh month, that Moses addressed the Israelites in accordance with the instructions that יהוה had given him for them,

4 after he had defeated Sihon king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and King Og of Bashan, who dwelt at Ashtaroth [and]* Edrei.

5 On the other side of the Jordan, in the land of Moab, Moses undertook to expound this Teaching. He said:

6 Our God יהוה spoke to us at Horeb, saying: You have stayed long enough at this mountain.

7 Start out and make your way to the hill country of the Amorites and to all their neighbors in the Arabah, the hill country, the Shephelah,* the Negeb, the seacoast, the land of the Canaanites,* and the Lebanon, as far as the Great River, the river Euphrates.

8 See, I place the land at your disposal. Go, take possession of the land that יהוה swore to your fathers Abraham, Isaac, and Jacob, to assign to them and to their heirs after them.

9 Thereupon I said to you, “I cannot bear the burden of you by myself.

10 Your God יהוה has multiplied you until you are today as numerous as the stars in the sky.—

11 May יהוה, the God of your ancestors, increase your numbers a thousandfold, and bless you as promised.—

12 How can I bear unaided the trouble of you, and the burden, and the bickering!

13 Pick from each of your tribes candidates* who are wise, discerning, and experienced, and I will appoint them as your heads.”

14 You answered me and said, “What you propose to do is good.”

- 15 So I took your tribal leaders, wise and experienced men,* and appointed them heads over you: chiefs of thousands, chiefs of hundreds, chiefs of fifties, and chiefs of tens, and officials for your tribes.
- 16 I charged your magistrates at that time as follows, “Hear out your fellow Israelites, and decide justly between one party and the other—be it a fellow Israelite or a stranger.
- 17 You shall not be partial in judgment: hear out low and high alike. Fear neither party,* for judgment is God’s. And any matter that is too difficult for you, you shall bring to me and I will hear it.”
- 18 Thus I instructed you, at that time, about the various things that you should do.
- 19 We set out from Horeb and traveled the great and terrible wilderness that you saw, along the road to the hill country of the Amorites, as our God הוהי had commanded us. When we reached Kadesh-barnea,
- 20 I said to you, “You have come to the hill country of the Amorites which our God הוהי is giving to us.
- 21 See, your God הוהי has placed the land at your disposal. Go up, take possession, as הוהי, the God of your fathers, promised you. Fear not and be not dismayed.”
- 22 Then all of you came to me and said, “Let us send agents* ahead to reconnoiter the land for us and bring back word on the route we shall follow and the cities we shall come to.”
- 23 I approved of the plan, and so I selected from among you twelve participants, one representative from each tribe.
- 24 They made for the hill country, came to the wadi Eshcol, and spied it out.
- 25 They took some of the fruit of the land with them and brought it down to us. And they gave us this report: “It is a good land that our God הוהי is giving to us.”
- 26 Yet you refused to go up, and flouted the command of your God הוהי.
- 27 You sulked* in your tents and said, “It is out of hatred for us that הוהי brought us out of the land of Egypt, to hand us over to the Amorites to wipe us out.
- וְאֶלְכָּח אֶת־רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם אֲנֹשִׁים חֲכָמִים וַיְדַעִים וַאֲתָן אוֹתָם רָאשִׁים עָלֵיכֶם שְׂרֵי אֲלָפִים וְשְׂרֵי מֵאוֹת וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם:
- וַאֲצֻנָּה אֶת־שֹׁפְטֵיכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר שְׁמַע בִּירְאֲחֵיכֶם וּשְׁפֹטֵתֶם צֹדֵק בִּירְאִישׁ וּבִירְאֲחִיו וּבֵין גֵּר:
- לֹא־תִלְוִירוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט כִּקְטָן כְּגֹדֶל תִּשְׁמַעְלוּן לֹא תִגְוִרוּ מִפְּנֵי־אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לַאלֹהִים הוּא וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תִּקְרְבוּן אֵלַי וְשִׁמְעֵתִיו:
- וַאֲצֻנָּה אֶתְכֶם בְּעֵת הַהוּא אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן:
- וְנִסַּע מִחֹרֵב וְנָלַךְ אֵת כָּל־הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רָאִיתֶם בְּדֶרֶךְ הַר הָאֱמֹרִי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָנוּ וְנָבֵא עַד קֹדֶשׁ בְּרַנֶּעַ:
- וְאָמַר אֲלֵכֶם בְּאַתֶּם עַד־הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ:
- רְאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ אֶת־הָאָרֶץ עֲלֶה רֵשׁ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ אֶל־תִּירָא וְאֶל־תַּחַת:
- וּתְקַרְבוּן אֵלַי כָּלְכֶם וּתְאָמְרוּ נִשְׁלָחָה אֲנֹשִׁים לְפָנֵינוּ וַיַּחְפְּרוּ־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ אֲתָנוּ דִּבֶּר אֶת־הַלְוֵהָ אֲשֶׁר נִעְלַה־בָּהּ וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר נָבֵא אֱלִיהֶן:
- וַיִּטֵּב בְּעֵינֵי הַדָּבָר וַאֲקַח מִכֶּם שְׁנַיִם עָשָׂר אֲנֹשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטוֹ:
- וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלֻ הַרְהָר וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיִּרְגְּלוּ אֹתָהּ:
- וַיִּקְחוּ בִידֵם מִפְּרִי הָאָרֶץ וַיּוֹרְדוּ אֵלֵינוּ וַיָּשֻׁבוּ אֲתָנוּ דִּבֶּר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ:
- וְלֹא אָבִיתֶם לַעֲלֹת וּתְמַרּוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
- וּתִרְגְּנוּ בְּאֹהֲלֵיכֶם וּתֹאמְרוּ בְּשִׁנְאָת יְהוָה אֲתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת אֲתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ:

- אָנָה | אָנַחְנוּנוּ עֲלֵינוּ אֲחֵינוּ הַמָּסוּ אֶת־לִבְבָנוּ לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וְרַם
מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדוֹלֹת וּבְצוּרֹת בְּשָׁמַיִם וְגַם־בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם:
- 28 What kind of place* are we going to? Our brothers have taken the heart out of us, saying, ‘We saw there a people stronger and taller than we, large cities with walls sky-high, and even Anakites.’”
- וַאֲמַר אֲלֵכֶם לֹא־תִירָאוּן מֵהֶם:
- 29 I said to you, “Have no dread or fear of them.
- יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִהְלִיךְ לִפְנֵיכֶם הוּא יִלָּחֶם לָכֶם כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
אֲתָכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם:
- 30 None other than your God הוּא, who goes before you, will fight for you, just as [God] did for you in Egypt before your very eyes,
- וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר יִשְׂאֵאִישׁ
אֶת־בִּגְדוֹ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם עַד־בְּאֶקֶס עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה:
- 31 and in the wilderness, where you saw how your God הוּא carried you, as a householder* carries his son,* all the way that you traveled until you came to this place.
- וּבִדְבַר הַזֶּה אֵינְכֶם מֵאֲמִינִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
- 32 Yet for all that, you have no faith in your God הוּא,
- הִהְלִיךְ לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ לְתוֹר לָכֶם מְקוֹם לְחַנְתְּכֶם בָּאֵשׁ | לִיְלֵה
לְרִאֲתָכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּלְכוּ־בָהּ וּבָעֵנָן יוֹמָם:
- 33 who goes before you on your journeys—to scout the place where you are to encamp—in fire by night and in cloud by day, in order to guide you on the route you are to follow.”
- וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר:
- 34 הוּא heard your loud complaint and, becoming angry, vowed:
- אִם־יִרְאֶה אִישׁ בְּאַנְשֵׁים הָאֵלֶּה הַדֹּר הַרְעָה הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לְאַבְתֵּיכֶם:
- 35 Not one of those involved, this evil generation, shall see the good land that I swore to give to your fathers—
- זוֹלָתִי כָלֵב בֶּן־יִפְנֶה הוּא יִרְאֶהָ וְלִירְאָתוֹ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
הִרְדֵּבָהּ וּלְבָנָיו יֵעַן אֲשֶׁר מָלָא אַחֲרָי יְהוָה:
- 36 none except Caleb son of Jephunneh; he shall see it, and to him and his descendants will I give the land on which he set foot, because he remained loyal to הוּא.—
- גַּם־בִּי הִתְאַנֵּף יְהוָה בְּגִלְלָכֶם לֵאמֹר גַּם־אֹתָהּ לֹא־תִבָּא שָׁם:
- 37 Because of you הוּא was incensed with me too, saying: You shall not enter it either.
- יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון הַעֲמִיד לִפְנֵיךָ הוּא יְבֹא שָׁמָּה אֲתוֹ חֹזֶק כִּי־הוּא
יַנְחִלָנָה אֶת־יִשְׂרָאֵל:
- 38 Joshua son of Nun, who attends you, he shall enter it. Imbue him with strength, for he shall allot it to Israel.—
- וּטַפְכֶּם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבָנוּ יִהְיֶה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב
וְלַע הָמָּה יְבֹאוּ שָׁמָּה וְלָהֶם אֶתְלַנָּה וְהֵם יִירָשׁוּהָ:
- 39 Moreover, your little ones who you said would be carried off, your children who do not yet know good from bad, they shall enter it; to them will I give it and they shall possess it.
- וְאַתֶּם פָּנּוּ לָכֶם וּסְעוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף:
- 40 As for you, turn about and march into the wilderness by the way of the Sea of Reeds.
- וַתַּעֲנֵנוּ | וַתֹּאמְרוּ אֵלַי תַּלְאֲנוּ לִיהוָה אָנַחְנוּנוּ נַעֲלָה וְנִלְחַמְנוּ כָּכָל
אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַתַּחַגְרוּ אִישׁ אֶת־כְּלָיו מִלְחָמָתוֹ וַתִּהְיוּ
לַעֲלֹת הַהָרָה:
- 41 You replied to me, saying, “We stand guilty before הוּא. We will go up now and fight, just as our God הוּא commanded us.” And [the men among] you each girded yourselves with war gear and recklessly* started for the hill country.

- 42 But הוהי said to me, “Warn them: Do not go up and do not fight, since I am not in your midst; else you will be routed by your enemies.”
- 43 I spoke to you, but you would not listen; you flouted הוהי’s command and willfully marched into the hill country.
- 44 Then the Amorites who lived in those hills came out against you like so many bees and chased you, and they crushed you at Hormah in Seir.
- 45 Again you wept before הוהי; but הוהי would not heed your cry or give ear to you.
- 46 Thus, after you had remained at Kadesh all that long time,*
- ## 2
- 1 we marched back into the wilderness by the way of the Sea of Reeds, as הוהי had spoken to me, and skirted the hill country of Seir a long time.
- 2 Then הוהי said to me:
- 3 You have been skirting this hill country long enough; now turn north.
- 4 And charge the people as follows: You will be passing through the territory of your kin, the descendants of Esau, who live in Seir. Though they will be afraid of you, be very careful
- 5 not to provoke them. For I will not give you of their land so much as a foot can tread on; I have given the hill country of Seir as a possession to Esau.
- 6 * What food you eat you shall obtain from them for money; even the water you drink you shall procure from them for money.
- 7 Indeed, your God הוהי has blessed you in all your undertakings. [God] has watched over your wanderings through this great wilderness; your God הוהי has been with you these past forty years: you have lacked nothing.
- 8 We then moved on, away from our kin, the descendants of Esau, who live in Seir, away from the road of the Arabah, away from Elath and Ezion-geber; and we marched on in the direction of the wilderness of Moab.
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲמֹר לֹא תֵעָלוּ וְלֹא־תִלָּחֲמוּ כִּי אֵינְנִי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם:
- וְאָדַבְרָ אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְתַמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וְתִזְדּוּ וְתֵעָלוּ הָהָרָה:
- וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא לִקְרַאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֹתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים וַיִּכְתּוּ אֹתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד־חֲרֹמָה:
- וְתִשָּׁבוּ וְתִבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה בְּקִלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם:
- וְתִשָּׁבוּ בְּקֹדֶשׁ יָמִים רַבִּים כִּי־מִים אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם:
- וְנָפְן וְנִסַּע הַמַּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם־סוּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי וְנִסַּב אֶת־הָר־שַׁעִיר יָמִים רַבִּים:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
- רַב־לָכֶם סָב אֶת־הָהָר הַזֶּה פָּנוּ לָכֶם צָפֹנָה:
- וְאֶת־הָעָם צֹו לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בְּגִבּוֹל אַחֵיכֶם בְּנֵי־עֲשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד:
- אֲלֹתִתְּנֶנּוּ בָּם כִּי לֹא־אֶתֶּן לָכֶם מֵאֶרֶץ עַד מִדְּרֹךְ כְּפִי־רָגֶל כִּי־יִרְשֶׁהָ לַעֲשׂוֹ נְתַתִּי אֶת־הָהָר שַׁעִיר:
- אֲכַל תִּשְׁבְּרוּ מֵאֲתָם בַּכֶּסֶף וְאֲכַלְתֶּם וְגַם־מִיַּם תִּכְרוּ מֵאֲתָם בַּכֶּסֶף וּשְׁתִּיתֶם:
- כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרַכְךָ בְּכָל מַעֲשֶׂה יָדְךָ לְכַתּוֹל אֶת־הַמַּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה | אֲרַבְעִים שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דָבָר:
- וְנִעְבַּר מֵאֵת אַחֵינוּ בְּנֵי־עֲשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר מִדְּרֹךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת וּמֵעֶצְלֵן גִּבֹּר וְנָפְן וְנִעְבַר דֶּרֶךְ מִדְּבָר מוֹאָב:

- 9 And הוהי said to me: Do not harass the Moabites or provoke them to war. For I will not give you any of their land as a possession; I have assigned Ar as a possession to the descendants of Lot.—
- 10 It was formerly inhabited by the Emim, a people great and numerous, and as tall as the Anakites.
- 11 Like the Anakites, they are counted as Rephaim; but the Moabites call them Emim.
- 12 Similarly, Seir was formerly inhabited by the Horites; but the descendants of Esau dispossessed them, wiping them out and settling in their place, just as Israel did in the land they were to possess, which הוהי had given to them.—
- 13 Up now! Cross the wadi Zered! So we crossed the wadi Zered.
- 14 The time that we spent in travel from Kadesh-barnea until we crossed the wadi Zered was thirty-eight years, until that whole generation of warriors had perished from the camp, as הוהי had sworn concerning them.
- 15 Indeed, the hand of הוהי struck them, to root them out from the camp until they were finished off.
- 16 When all the warriors among the people had died off,
- 17 וידבר הוהי אלי לאמר:
- 18 אתה עבר היום את-גבול מואב את-ער: וקרבת מול בני עמון אלי-תצורם ואל-תתגר בם כי לא-אתן מארץ בני-עמון לך ירשה כי לבני-לוט נתתיה ירשה:
- 19 You will then be close to the Ammonites; do not harass them or start a fight with them. For I will not give any part of the land of the Ammonites to you as a possession; I have assigned it as a possession to the descendants of Lot.—
- 20 It, too, is counted as Rephaim country. It was formerly inhabited by Rephaim, whom the Ammonites call Zamzummim,
- 21 a people great and numerous and as tall as the Anakites. הוהי wiped them out, so that [the Ammonites] dispossessed them and settled in their place,
- 22 as [God] did for the descendants of Esau who live in Seir, by wiping out the Horites before them, so that they dispossessed them and settled in their place, as is still the case.*
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲלִי-תִצֹר אֶת-מוֹאָב וְאֶל-תִּתְּנָהּ בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא-אֶתֶּן לְךָ מֵאֶרְצוֹ יִרְשָׁהּ כִּי לִבְנֵי-לוֹט נָתַתִּי אֶת-עֵר יִרְשָׁהּ:
- הָאֵמִים לִפְנֵים יֵשְׁבוּ בָּהּ עַם גָּדוֹל וָרֹב וְרָם כְּעֲנָקִים:
- רֶפְאִים יִחְשְׁבוּ אֶפְיָהֶם כְּעֲנָקִים וְהַמֹּאבִּים יִקְרְאוּ לָהֶם אֵמִים:
- וּבִשְׁעִיר יֵשְׁבוּ הַחֹרִיטִים לִפְנֵים וּבְנֵי עֵשָׂו יִירְשׁוּם וַיִּשְׁמְדוּם מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יִרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה לָהֶם:
- עַתָּה קֵמוּ וְעַבְרוּ לָכֶם אֶת-נַחַל זֶרֶד וְנָעַבְרָ אֶת-נַחַל זֶרֶד:
- וְהַיָּמִים אֲשֶׁר-הִלְכְּנוּ מִמִּקְדֵּשׁ בָּרְנֶעַ עַד אֲשֶׁר-עָבְרָנוּ אֶת-נַחַל זֶרֶד שְׁלֹשִׁים וְשִׁמְנֵה שָׁנָה עַד-תָּם כָּל-הַדּוֹר אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִקֶּרֶב הַמַּחֲלָה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם:
- וְגַם יַד-יְהוָה הִיָּתָה בָּם לְהַמָּס מִקֶּרֶב הַמַּחֲלָה עַד תָּמָם:
- וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-תָּמוּ כָּל-אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה לְמוֹת מִקֶּרֶב הָעָם:
- וַיִּדְבֹר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
- אַתָּה עָבַר הַיּוֹם אֶת-גְּבוּל מוֹאָב אֶת-עֵר:
- וְקִרְבַּת מוֹל בְּנֵי עַמּוֹן אֲלִי-תִצֹרֶם וְאֶל-תִּתְּנָהּ בָּם כִּי לֹא-אֶתֶּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן לְךָ יִרְשָׁהּ כִּי לִבְנֵי-לוֹט נָתַתִּיהָ יִרְשָׁהּ:
- אֶרֶץ-רֶפְאִים תִּחְשַׁב אֶפְיָהֶּוּא רֶפְאִים יֵשְׁבוּ-בָּהּ לִפְנֵים וְהַעֲמָלִים יִקְרְאוּ לָהֶם זַמְזֻמִּים:
- עַם גָּדוֹל וָרֹב וְרָם כְּעֲנָקִים וַיִּשְׁמְדֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיִּירְשׁוּם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם:
- כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִבְנֵי עֵשָׂו הַיִּשְׁבִּים בְּשִׁעִיר אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת-הַחֹרִיטִים מִפְּנֵיהֶם וַיִּירְשׁוּם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

- 23 So, too, with the Avvim who dwelt in villages in the vicinity of Gaza: the Caphtorim, who came from Crete,* wiped them out and settled in their place.—
- 24 Up! Set out across the wadi Arnon! See, I give into your power Sihon the Amorite, king of Heshbon, and his land. Begin the occupation: engage him in battle.
- 25 This day I begin to put the dread and fear of you upon the peoples everywhere under heaven, so that they shall tremble and quake because of you whenever they hear you mentioned.
- 26 Then I sent messengers from the wilderness of Kedemoth to King Sihon of Heshbon with an offer of peace, as follows,
- 27 “Let me pass through your country. I will keep strictly to the highway, turning off neither to the right nor to the left.
- 28 What food I eat you will supply for money, and what water I drink you will furnish for money; just let me pass through* —
- 29 as the descendants of Esau who dwell in Seir did for me, and the Moabites who dwell in Ar—that I may cross the Jordan into the land that our God יהוה is giving us.”
- 30 But King Sihon of Heshbon refused to let us pass through, because יהוה had stiffened his will and hardened his heart in order to deliver him into your power—as is now the case.
- 31 And יהוה said to me: See, I begin by placing Sihon and his land at your disposal. Begin the occupation; take possession of his land.
- 32 Sihon with all his troops took the field against us at Jahaz,
- 33 and our God יהוה delivered him to us and we defeated him and his sons and all his troops.
- 34 At that time we captured all his towns, and we doomed* every town—men, women, and children*—leaving no survivor.
- 35 We retained as booty only the cattle and the spoil of the cities that we captured.
- 36 From Aroer on the edge of the Arnon valley, including the town* in the valley itself, to Gilead, not a city was too mighty for us; our God יהוה delivered everything to us.
- והענינים הישבים בחצרים עד-עזה כפתורים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם:
- קומו סעו ועברו את-נחל ארנון ראה נתתי בידך את-סיחון מלך-חשבון האמורי ואת-ארצו החל רש והתגר בו מלחמה:
- היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על-פני העמים תחת כל-השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך:
- ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל-סיחון מלך חשבון הבקי שלום לאמר:
- אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל:
- אכל בכסף תשבלני ואכלתי ומים בכסף תתןלי ושתיתי רק אעברה ברגלי:
- כאשר עשולי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר-אעבר את-הירדן אל-הארץ אשר-יהנה אלהינו נתן לנו:
- ולא אבה סיחון מלך חשבון העברנו בו כיהקשה יהוה אלהיך את-רוחו ואמץ את-לבו למען תתו בידך כיום הזה:
- ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את-סיחון ואת-ארצו החל לש לרשת את-ארצו:
- ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל-עמו למלחמה יהצה:
- ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת-בנו ואת-כל-עמו:
- ונלכד את-כל-עיריו בעת ההוא ונחרם את-כל-עיר מלחם והנשים והטף לא השארנו שריד:
- רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו:
- מערער אשר על-שפת-נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד-הגלעד לא היתה קרלה אשר שגבה ממנו את-הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו:

37 רק אֶל־אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן לֹא קִרְבַּתְּ כְּלִי־ד נָחַל יַבֹּק וְעָרֵי הַהָר וְכָל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

But you did not encroach upon the land of the Ammonites, all along the wadi Jabbok and the towns of the hill country, just as our God יהוה had commanded.

3

- 1 וַנֵּפֶן וְנָעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתָנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה אֶדְרֵי:
- 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲלִי־תִירָא אוֹתוֹ כִּי בִידִי נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֶרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹלִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבֹן:
- 3 וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ גַם אֶת־עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וַנַּכֵּהוּ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִירֵלּוּ שְׂרִיד:
- 4 וַנִּלְכֹּד אֶת־כָּל־עָרָיו בְּעֵת הַהוּא לֹא הָיְתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר לֹא־לִקְחָנוּ מֵאֵתָם שְׂשִׁים עַיִר כָּל־חֶבֶל אֲרֻגָב מִמִּלְכַּת עוֹג בְּבָשָׁן:
- 5 כָּל־אֵלֶּה עָרִים בְּצֻרֹת חוֹמָה גְּבוּהָה דְּלָתִים וּבְרִיחַ לְבַד מִעָרֵי הַפְּרוֹזִי הָרְבָּה מְאֹד:
- 6 וַנַּחֲרֵם אוֹתָם כְּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבֹן הַחֲרָם כָּל־עִיר מֵהֶם וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף:
- 7 וְכָל־הַבְּהֵמָה וְשִׁלַּל הָעָרִים בָּזוּנוּ לָנוּ:
- 8 וַנִּלְקָח בְּעֵת הַהוּא אֶת־הָאֶרֶץ מִדֹּד שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹלִי אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִנְּחַל אֲרֹנָן עַד־הָרַח הֶרְמוֹן:
- 9 צִידֹנִים יִקְרְאוּ לְהֶרְמוֹן שִׁרְיוֹן וְהָאֱמֹלִי יִקְרְאוּ־לּוֹ שֶׁנִּיר:
- 10 כָּל | עָרֵי הַמִּישׁוֹר וְכָל־הַגִּלְעָד וְכָל־הַבָּשָׁן עַד־סַלְכָה וְאֶדְרֵי עָרֵי מִמִּלְכַּת עוֹג בְּבָשָׁן:
- 11 כִּי רַק־עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׁאַר מִיֵּתֶר הָרַפָּאִים הַנָּה עָרְשׁוֹ עָרֶשׂ בְּרִלָּה הִלָּה הוּא בִּרְבַּת בְּנֵי עַמּוֹן תִּשְׁעָ אַמּוֹת אָרְכָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רְחֶבָּה בְּאַמַּת־אִישׁ:

- 12 * And this is the land which we apportioned at that time: The part from Aroer along the wadi Arnon, with part of the hill country of Gilead and its towns, I assigned to the Reubenites and the Gadites.
- 13 The rest of Gilead, and all of Bashan under Og's rule—the whole Argob district, all that part of Bashan which is called Rephaim country—I assigned to the half-tribe of Manasseh.
- 14 Jair son of Manasseh received the whole Argob district (that is, Bashan) as far as the boundary of the Geshurites and the Maacathites, and named it after himself: Havvoth-jair* —as is still the case.
- 15 To Machir I assigned Gilead.
- 16 And to the Reubenites and the Gadites I assigned the part from Gilead down to the wadi Arnon, the middle of the wadi being the boundary, and up to the wadi Jabbok, the boundary of the Ammonites.
- 17 * [We also seized] the Arabah, from the foot of the slopes of Pisgah on the east, to the edge of the Jordan, and from Chinnereth down to the sea of the Arabah, the Dead Sea.
- 18 At that time I charged you [men of Reuben, Gad, and Manasseh], saying, "Your God הוהי has given you this country to possess. You must go as shock-troops, warriors all, at the head of your Israelite kin.
- 19 Only your wives, children, and livestock—I know that you have much livestock—shall be left in the towns I have assigned to you,
- 20 until הוהי has granted your kin a haven such as you have, and they too have taken possession of the land that your God הוהי is assigning them, beyond the Jordan. Then you may return each to the homestead that I have assigned to him."
- 21 I also charged Joshua at that time, saying, "You have seen with your own eyes all that your God הוהי has done to these two kings; so shall הוהי do to all the kingdoms into which you shall cross over.
- 22 Do not fear them, for it is your God הוהי who will battle for you."
- וְאֵת־הָאָרֶץ הַזֹּאת יָרְשׁוּנוּ בְּעֵת הַהוּא מֵעֲרֹעַר אֲשֶׁר־עַל־נַחַל אַרְנוֹן וְחֻצֵּי הַר־הַגִּלְעָד וְעַלְיוֹ נָתַתִּי לְרֵאוּבֵנִי וּלְגָדִי:
- וְיֹתֵר הַגִּלְעָד וְכָל־הַבָּשָׁן מִמְּלֶכֶת עֹוג נָתַתִּי לְחֻצֵּי שְׂבָט הַמְּנַשֶּׁה כָּל־חֶבְל הָאֲרָגֹב לְכָל־הַבָּשָׁן הַהוּא יִקְרָא אֶרֶץ רִפְאִים:
- יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לָקַח אֶת־כָּל־חֶבְל אֲרָגֹב עַד־גְּבוּל הַגִּשּׁוּרִי וְהַמַּעַתִּית וְהִמְעֵכְתָּהּ וַיִּקְרָא אֹתָם עַל־שֵׁמוֹ אֶת־הַבָּשָׁן חֹת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
- וּלְמַכִּיר נָתַתִּי אֶת־הַגִּלְעָד:
- וּלְרֵאוּבֵנִי וּלְגָדִי נָתַתִּי מִן־הַגִּלְעָד וְעַד־נַחַל אַרְנוֹן תּוֹךְ הַנָּחַל וְגָבֹל וְעַד יַבֹּק הַנָּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן:
- וְהָעֲרָבָה וְהַיַּרְדֵּן וְגָבֹל מַכְנֶזֶת וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח תָּתַת אֲשֶׁר־הִיא הַפְּסָגָה מִזֶּרְחָה:
- וְאֵצֶו אֶתְכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּהָ תְּלוּצִים תַּעֲבִרוּ לִפְנֵי אַחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־בְּנֵי־חִיל:
- רְק נְשִׁיכֶם וְטַפְכֶם וּמִקְנֵכֶם יֵלְעָתִי כִּי־מִקְנֶה רַב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם:
- עַד אֲשֶׁר־יִנָּתֵן יְהוָה | לְאַחֵיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם־הֵם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וּשְׁבָתָם אִישׁ לְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם:
- וְאֵת־יְהוֹשֻׁעַ צִוִּיתִי בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר עֵינֶיךָ הִרְאֵת אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשְׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה כֹּן־יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־הַמְּמַלְכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה אֵתָּה עֹבֵר שָׁמָּה:
- לֹא תִירָאוּם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנֹּלָתֶם לָכֶם: